

של דובר צה"ל, אינם פוגשים בהם. נעשה הכל כדי לייפות את פיצעי המילחמה. יש כאן משהו נסתר, מפחיד.

הטנק

הוא בית ★

א תה מזכרה ללכת ולראות את יוסי שריד! הפציר בי בחיך קצין צה"ל סימפאטי, שהגדיר את עצמו, בידי דות, באומרו: "אטילה ההוני היה ליברל לעומתי".

יוסי שריד תלוי, כך הוא מספר, בצורת בובה באחד המחסומים בלב ביירות. שוטר צבאי ביטא כך את השקפתו הפוליטית. בכל פעם שהמחסום מורם, יוסי שריד נתלה מחדש.

לא מצאתי אותו. המ"צ הזה כבר הוחלף. חיילי צה"ל בכל מקום עושים את של"ם. כוח צבאי אדיר מרוכז בלבנון.

פוגשים בחיילים בכל מקום. הם יושבים על הטנקים שלהם, בחצי-עירום, וקוראים עיתונים (הטנק הוא בית). הם ניסעים בשירות אל ה"קרב או ממנו. הם רובצים לצידי הכבישים וממתנים לפקודות. הם מכוונים את התנועה בכיירות.

"ישראל היא שוטרי-התנועה של המזרח התיכון", אמר לי קצין ליד אחד הפקקים.

אך אין זה עוד אותו הצבא שפגשתי בו ביום הרביעי של המלחמה. או ראיתי אלפי חיילים שהמתינו לקרב הראשון של"ם. או שעמדו זה עתה בטבילת-אש מחור דשת. שורה ארוכה של חדות-מלחמה מרוסנת, תערובת של ריגת-השתחררות ופחד של ערב-קרב, שאת מרכיביה ניסיתי לנתח.

מכל זה לא נשאר דבר. המכונה הצבאי אית ממשיכה לפעול כהלכה. בדייקנות ובמישמת. אך החדוה איננה עוד, וגם לא הריגת. החיילים נראים עייפים. בלתי (המשך בעמוד 74)

צה"ל והצלבים

חוף ימה של צידון: המצור דה הצלבנית (משמאל) ובי"ח הגובל בנמל, היה מוקד ההתנגדות הפלסטינית בעיר, ועליו הרוס. איזור הנמל של צידון הרוס כמעט לחלוטין, כשרוב הבתים ניתכו פגזי ספירות, תוחחים, טנקים ופצצות של מטוסים.

הר האמת צריכה להיות אי-שם באמצע. היכן אוכלוסייה זו? היכן אלפי המישפחות, שהמלחמה גירשה אותם מבתיהם? היכן הפליטים הפלסטינים, שמחנותיהם ספגו את המהלומות הנוראות ביותר?

אין רואים אותם עוד. הם נעלמו, כאילו בלעה אותם האדמה. עיתונאים הנעים ב"צירים העיקריים, בליוויית קציני-קישור

כדי לשבור את ההתנגדות, הורעשו המ"קומות האלה מן הים, האוויר והיבשה. ההרס מהמם. היופי של המקומות, מיבצר הצלבנים העתיק בחוף צידון, הנמל של צור — אך מגבירים את הזוועה. כמה נפגעו? השרותים הזרים דיברו על 600 אלף, זהו בוודאי מיספר מוגזם. התעמולה של ממשלת ישראל מדברת על כמה אלפים של חסרי-גג. זהו מיספר מגר

ושם נהרם בית כליד וקרם תחתיו. מישפחה עומדת על עיי-המפולת שהיו פעם בית ומחסטים בין האבנים. על ה"בתים ההרוסים עדיין דבוקות כרונות יש"נות: הודעות של פת"ח, תמונות של ג'מאל עבד-אל-נאצר, דגלים פלסטיניים. מצב דומה בנמל צור, שבו טבועות כמה אוניות. נראה כי הלחימה העיקרית היתה בקאסבות, ברובעים העתיקים ליד הנמלים.

בריחה דרומה

לרגלי עיר-הרפאים דאמור נוצר פקק של מאות מכוניות, המובילות תושבים מביירות המזרחית דרומה. רוב הבורחים הם תושבי-קבע של ביירות, המחפשים מיפלט אצל מישפחותיהם בדרום.

שלווה בביירות

כניין-מישרדים ברחוב מיסחרי בביירות המזרחית. בחזית: שלט של הבנק הלבנוני הצרפתי. בשעה שצולמה תמונה זו הופצה ביירות המערבית, וניספו בה 250 איש. כאן הכל רגוע.